Ч. 237. Субота 4 падолиста (22 жовтня) 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
за цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Новий кабінет. — Італіяньско-турецка війна. — Ворохобня в Хіні.

Зміна кабінету вже переведена, а урядово буде оповіщена в завтрішнім пораннім числі „Wiener Ztg.“. Вже вчера обняв ґр. Штірґк справи президиї міністрів, а бар. Ґавч з огляду на нарушене здоровле виїхав з Відня.

Міністер ґр. Штірґк був вчера о год. 6 на авдиенциї у Цісаря і предложив листу нового кабінету, яку Цісар затвердив. Відручні письма цісарскі появлять ся в завтрішнім числі „Wiener Ztg.“. Тимчасову управу міністерства рільництва обіймає міністер Залєский. В понеділок новий кабінет представить ся палаті послів і при тій нагоді ґр. Штірґк виголосить проґрамову бесіду. Головний єї зміст буде становити запевнене, що нове правительство уважає своїм обовязком спільно з парляментом приступити до полагодженя найжизненнійших справ. В парляменті правительство буде старати ся сотворити підстави до видатнійшої праці.

Мниме здобутє Турками міста Тріполісу, яке наробило тілько шуму в Константинополи, зводить ся мабуть імовірно до нового повстаня мешканців міста в хвили, коли італіяньскі войска бороли ся з турецкими войсками та Арабами поза містом. Іменно кількасот Арабів почало стріляти з заду на італіяньскі боєві лінії і викликали між Італіянцями величезний переполох. Цілі компаниї відвернули ся плечима до фронту, коли почули за собою пальбу внутрішного ворога. Скористали з того Турки та Араби з переду і з цілою силою ударили на Італіянців, ломлячи їх лінії. Італіянці мусїли покинути свої боєві рови і завернути до міста. Прийшло до справдїшної масакри на всїх улицях. Італіянці бороли ся не лише з турецкими та арабскими войсками, але й зі збунтованими мешканцями. Втрати по обох сторонах були великі. Серед загальної різнї Італіянці ховали ся до приватних домів, але розярені мешканці тут їх стріляли. Ховали ся також до чужих консулятів. Спершу переважали всюди Турки і се дало привід до турецких донесень в Константинополи про здобутє Тріполісу та капітуляцию італіяньских войск. Та видко, що остаточно взяли верх Італіянці і з великими втратами відперли турецкий атак та усмирили бунт в місті.

Аґентия Стефані вже заперечила донесеням заграничних часописий про масове убиване безборонних Арабів, їх жінок і дітий. Однак рівночасно зазначує, що Арабів котрі зрадливо напали з заду на Італіянців, мусїло ся строго укарати. Прихоплених з оружием в руці розстрілено, а 2.200 Арабів, що брали участь в тій зраді, перевезено на італіяньскі острови. Один спійманий в неволю турецкий вояк оповів, що Турки, заки покинули місто Триполіс і оазу, розділили між кожду родину відповідно до числа єї членів карабіни і амуніцию і тим поясняє ся, що при пізнійших арештованях Італіянці знайшли таку масу оружия.

Про день 31 жовтня доносить аґенция Стефані, що він проминув спокійно. Літаки, які мимо сильного вітру, що віяв з пустині, пробували рекоґноскувати положенє неприятеля, не годні були дістати ся дальше як пять до десять кільометрів поза боєві становища Італіянців. На сїм просторі не добачено помноженя ворожих сил. Дальше доносить аґенция Стефані, що орґанізация апровізацийної служби в Триполісї пішла гладко і вже скінчена. Нагромаджено достаточні засоби поживи для войск і паші для зьвірят. Нові транспорти войск прибувають заєдно і висїданє триває без перерви.

До Триполісу прибув дня 31-го жовтня пароплав „Bosnia“ з чужосторонними войсковими аташе. Приніс він вісти, після яких в Тобруку, Дерні і Бенґазі всьо в порядку. Вісти ті стоять в суперечности з турецким донесенем до Константинополя, з якого виходить, що на Бенґазі напали в послідних часах Турки і забрали 400 до 500 Італіянців до неволї.

„Berliner Tageblatt“ доносить з Дерби, що борби в околици Триполісу не перивають ся

---

13)

Крізь стїну.

(З французского — Кл. Моффета).

(Дальше).

— До чорта! — воркнув Тініоль — але то невигідно. Діра так близько коло буфету, що я не можу віяк добре оком глянути, аби цїляти.

— Ґадаєте, правим оком? А попробуйте лївим.

Тініоль опустив оружиє і обернув ся.

— Ви гадаєте — —

— Що той чоловік в тій критичній хвилї стріляв крізь невигідну для него діру зараз коло креденсу, хоч міг так само добре стріляти крізь першу діру. Отже видко, що для него перша діра не була невигідна, а то доказує —

— Що убийник був манькутом — перебив єму Тініоль урадуваний. — Боже, колиб я був ним, то волів би радше з самим чортом мати до діла як з Павлом Кокенілем!

VIII.

Кокеніль показує, який він є.

Було вже по четвертій рано, коли Кокеніль вийшов з готелю і ішов Елізейским полем, вдихуючи повною грудию сьвіжий нічний воздух. Хоч на всході почало сїріти, було ще зовсім темно. Яку він ніч перебув! Цїле єго житє за кілька годин взяло инший оборот. Але чи він зробив добре? Чи єго нагла постанова була справді оправдана? На чім він властиво опирав ся?

На снї незнакомої дївчини і дивнім случаю. Чи того було досить? Але що поможе таке роздумуванє? Він взяв справу в свої руки і мусів виповнити свій обовязок. О девятій мусів бути в карнім суді, аби здати справу панови Готвіль. Перед тим хотів ще викупати ся в турецкій лазни і трохи виґімнастикувати ся, аби відтак кілька годин переспати ся.

Оглянув ся за фіякром, коли побачив, що до него підходить якийсь пан, котрий видко хотів з ним поговорити. При слабім осьвітленю міг він лиш бачити, що то був середного росту мужчина в темною, трохи посивілою бородою, в обширній чорній пелерині і цилїндрі на голові. Пан той вічливо єго поздоровив і відозвав ся відтак трохи чужим наголосом:

— Добрий день, пане Павле!

— Звідки знаєте, що називаю ся Павло? — спитав аґент, приглядаючи ся уважно незнакомому.

— О, я знаю про вас богато дечого, також і то, що ви вірите в сни — відповів другий. — Чи можу вас тепер провести кілька кроків?

— Про мене — відповів Кокеніль з тим якимсь певним причутєм, що стрітить єго щось важного.

— То, що ви зробили з фіякром нинї вечером, було дуже зручне — замітив незнакомий.

— А, ви знаєте о тім?

— Так і о бразилійскій посаді. Ми бажалиб собі, аби ви змінили своє рішенє і приймили посаду.

Він говорив то грубим голосом, скоро і різко, немов би був привик до приказуваня.

— Хто то „ми“, коли сьмію спитати?

— Люди, котрих обходить то, що стало ся в Аизонії.

— І яких ви заступаєте?

— Подекуди так.

— Особи, що знають о тім злочині, що знають правдивий стан?

— Може бути.

— А чи ви знаєте приміром, длячого Мартінец вертів діри в стїні?

— На жаданє женщини.

— Чиж она хотїла смерти Мартінеца?

— Ні, хотїла лиш поглянути до сепаратки ч. 7.

Та отвертість незнакомого викликала зачудованє Кокеніля. Видко був то незвичайний чоловік, перед котрим треба було мати ся на осторозї.

— А чого ви властиво хочете від мене? — спитав сухо.

— Особи, які я заступаю — —

від пятниці. Ціла околиця Триполісу занята Турками. Італіянці зі всіх сторін окружені. Аби удержати ся в Триполісї, Бенґазі і Гомс потребували би що найменше 100.000 войска. Положенє стає ся тяжше також з причини розширеня холєри. В околици Триполісу лежить 3000 непохоронених трупів.

Депеша з Триполісу до ґенерального штабу в Константинополи доносить, що всі укріпленя довкола Триполісу суть вже в руках Турків. Борби на улицях Триполісу тревають дальше.

„Osservatore Romano" пише: Виходячий в Константинополи „Льойд османьский" і кілька инших заграничних часописий, мимо оголошеної урядової заяви, старають ся дальше представити річ так, що Сьв. Столиця в деякій мірі є вмішана в італіяньско-турецкий конфлікт, а навіть підсувають гадку, що має она в тім фінансовий інтерес. Остерігаємо не лише наших читачів, але всіх товаришів з італіяньскої і заграничної праси перед такими тенденцийними та фальшивими вістями.

Хіньский цїсар видав 31 жовтня едикт, в якім складає присягу, що зреформує конституцию і буде єї чесно берегти. Едикт заповідає знесенє розпоряджень виданих теперішним кабінетом і утворенє кабінету, з котрого Манджури будуть виключені. Національні збори мають одержати під наради проект конституциї. Крім того едикту видав престол спеціяльний едикт, в котрім дає ся амнестию всім політичним злочинцям, яких насильно затягнено до участи в революциї. Дотеперішний президент національних зборів Гшідшу, Манджур, має уступити, а єго місце має заняти Хінець, Лїтшатшу; так само міністер поліциї має уступити місце Хінцеви Танґпінґчун.

Новинки.

Львів, 3 падолиста 1911.

— **Є. В. Цїсар** зволив всемилостивійше уділити із своїх приватних фондів гр. к. комітетови будови церкви з Гаях вижних дрогобицкого повіта 150 кор запомоги.

— **Вісти особисті.** Є. Е п. Президент висшого суду кр др. Тхоржніцкий вернув до Львова і обняв урядованє. — П. Віцепрезидент кр. Дирекциї скарбу, др. Станислав Шляхтовский виїхав на кілька днів до Відня в справах урядових.

— **Іменованя.** П. Управитель Міністерства торговлї в порозуміню з пп. Міністрами справ внутрішних і робіт публичних повірив комісареви пов. Вільг. Гофмоклеви чинности інструктора сговаришень для окр. палати торговельної і промисл. у Львові з урядовим осїдком у Львові.

Міністерство торговлї надало посади старших управителїв почтових старшим контрольорам почтовим: Евг. Вяронови зі Львова в Дрогобичи і Вікт. Вечоркови зі Львова при урядї філїяльнім ч. 5 у Львові.

Лїкарем у фабрицї гютюну в Винниках в VIII кл. ранги іменований др. Кар. Становский, а лїкарем I кл. з платнею урядника IX кл. ранги іменований у Винниках др. Ст. Гонсьоровский.

— **До Ради повітової в Стрию** вибрані в групи громад сільских: Лев Левицкий (Сколє), о. Остап Нижанковский, др. Антін Гарасимович, др. Єроним Калитовский, Йоахим Маркус (Жулин), Сень Онуфрів і о. Евстахій Качмарский.

— **Почетне горожаньство** надала громада міста Калуша Віцепрезидентови кр. Ради шкільної др. Дембовскому і старостї п. К. Вайдовскому за заслуги около розвитку міста.

— **До Бережанщини та сумежних повітів.** Сего року минає сто лїт від дня уродин Маркіяна Шашкевича. Скрізь по цїлім краю сьвяткувати-муть величаво сей вельми дорогий серцю кождого Українця ювілей; сьвяткувати-муть єго й бережаньскі Українці. Для нас, горожан Бережанщини, сей ювілей тим більш цїнний, що Ювілят був учеником бережаньскої ґімназії, виростав у своїх молодечих лїтах на лонї гарної бережаньскої природи, обертав ся в кругах сїльского люду Бережанщини і від отсього люду переймав свою любов до народного слова. Тож і порішила Бережанщина звеличати сьвяточно сю памятну для галицкої України днину.

За почином тов. „Учительска Громада" всї бережаньскі товариства приступають до відсьвяткованя памятної хвилї дня 17 падолиста с. р.

На цїлість сьвята зложать ся:

1) Служба Божа в парохіяльній церкві Бережанах о 8 год. рано.

2) Проповідь о. Теодозия Лежогубского у церкві.

3) Похід із церкви до площі „Руской Бурси", де засадить ся „ювілейного дуба" в память сьвяточного дня; звідси похід на площу „Надії", де буде

4) Сьвяточна Академія. При сприяючій погоді на трибунї, уладженій на площі „Надії" а при непогоді в салї „Надії" виголосить привітне слово поет Богдан Лепкий, відтак йти-муть привіти від усїх місцевих товариств і орґанїзаций: політичної, січової і т.и. Крім того в склад програми Академії входити-муть: орхестра, селяньскі хори і декламациї.

5) У вечері в салї „Сокола" концерт, який устроює тов. „Учительска Громада" враз із шкільною молодежию бережаньскої ґімназії.

6) Після концерту — сьвяточний комерс, за вкладкою 3 К від особи. (Зголошувати ся на комерс треба за оплатою вкладки на руки о. В. Дубицкого до дня 5 падолиста с. р.)

Відпоручники усїх бережаньских товариств, уконституовані в комітет для відсьвяткованя ювілею М. Шашкевича, звертають ся отсим до усїх Українцїв Бережанщини і сумежповітів із зазивом о як найчисленнїйшу участь у сьвятї. З окрема просить ся сїльску інтелїґенцию сих повітів о поясненє значіня сего сьвята селянам і заохоту широких кругів робучого народа до масової участи.

Єдність і карність та зрозуміне ваги сьвята нехай нас злучать в одну громаду!

Бережани, 29 жовтня 1911.

За комітет ювілейного сьвята в честь Маркіяна Шашкевича:

Сьвящ. Омелян *Гаврншо*, голова. Проф. Володимир *Гусак*, секретар.

— Скажіть просто, особу — перебив єму Кокеніль. — Такий злочинець ділає звичайно сам.

— Як хочете — відповів тамтой недбало. — Отже та особа, яку я заступаю, бажає, аби ви не мішали ся до тої справи.

— Я дуже добре розумію, що злочинець дуже не любить, коли єго слїдить ся. Скажіть вашому приятелеви, чи службодавцеви, що єго бажаня дуже мало мене обходять.

Він дав ту відповідь умисно в глумливім і визиваючім тонї, але незнакомий відповів спокійно:

— Може би я причинив ся до того, аби вас то трохи обходило — і при тих словах витягнув з кишенї куверту обвязану ґумою, та подав єї аґентови. — Я готов заплатити за ваш страчений час і труд — додав коротко.

Кокеніль поглянув уважно на него. Хто був той чоловік, що сьмів єму, Павлови Кокенїлеви робити такі предложеня? Чи він знав, хто був убийником — або він був сам ним? Так роздумуючи отворив куверту і побачив там цїлу пачку тисячфранкових банкнотів.

— Тут є для вас пятьдесять тисяч франків, а при вашім відїздї до Бразилїї дістанете ще раз тілько. Прошу, не перебивайте! Дайте менї сказати. Розважте, що ті гроші не мають нїчого спільного з тою платнею, яку вам в Бразилїї жертвують, а крім того, що тамта посада дає вам нагоду стати славним чоловіком. Бо вам зависить лиш на славі; атже й ту справу взяли ви в свої руки лише длятого, аби вславити ся.

Кокеніль згідно здвигнув плечима.

— На славі зовсїм менї не зависить. Лише длятого, що то робить менї приємність, розслїджу ту справу!

— Ви єї не розслїдите! — відповів незнакомий з погрозою в голосї.

— А чому нї?

— Бо вам не дадуть.

— Як то?

— Будуть вам всюди ставити перепони, всюди будуть вам кидати колоди під ноги, а коли ви мимо того упиравте ся при своїй постанові, то зімстять ся на вас і то в такий спосіб, о якім вам не снить ся — на вашім псї — на вашій матери —

— Ви сьмієте — крикнув Кокеніль.

— Ми на всьо відважуємо ся — перебив єму незнакомий різко. — Чи ви того ще не помітили? Думаєте, що я знаю, що ви гадаєте?

Було щось притягаючого в сьміливости і безличности того чоловіка. Він здавав собі справу з небезпечности, на яку виставляв ся. Чи він справдї був убийником, що важив ся сам приступати з предложенєм перекупства і погрозами до представителя закона? Чи гадав, що Кокеніль позволить єму утечи, маючи єго вже в своїй власти? Ба, але чи мав він єго в своїй власти? —

Немов би відповідаючи на ту гадку промовив незнакомий:

— Нїчого вам не поможе бороти ся з нами. Ми всьо знаменито знаємо про вас і про ваше житє.

— Так? — засьміяв ся аґент. — Чи знаєте примір ом, як називає ся моя стара господиня? А мій канарок?

— Ваша господиня називає ся Меляні, а канарок, то є властиво чижик і називає ся Пієр.

— То всьо правда! — воркнув Кокеніль і став знов поважний.

— Ми знаємо також про вашу відправу против вашої волї з перед двох лїт, про вашу вчерашну розмову з молодою дївчиною в Нотрдам — словом про всьо, що вас дотикає. Отже то ви против нас зробите? Хочете переслїдувати людий, котрі вас самих переслїдують і котрі дуже добре знають про кожду хвилю, в якій ви стоїте супротив нас безоружні, так як приміром в сїй хвили, коли ви той пістолет лишили у батька Тіноля?

Кокеніль мовчав хвилю, але відтак віддав єму назад куверту.

— Маєте свої гроші.

— Отже відмовляєте!

— Очевидно.

— Противите ся нам? Сумнїваєте ся ще о нашій силї? То я вам дам на то доказ. Арештуйте мене! Спробуйте! Я знаю, що ви о тім думали і хочу вам показати, що ви навіть в такій простій річи потерпите супротив мене неудачу. Не гадайте, що я лиш так чваню ся. Я хотїв би вам лиш показати з ким маєте до дїла. Ви побачили мене перший раз і більше мене не побачите, але за те будете чути про мене. Отже, де ваша свиставка? Покличте поліцию на поміч!

— То не таке пильне — відповів аґент спокійно. — Я хотїв би ще лиш поставити кілька питань.

— Кілько хочете?

Кокеніль приглядав ся тому чоловікови з найбільшою увагою і з напруженєм цїлої своєї бистроумности. Чи та борода була фальшива? А та темна краска тїла, яку тепер при поранній сьвітлї було видко — була она правдива чи лиш незвичайно зручно підроблена? А руки і рамена? Він цїлий час не спускав їх з ока; але незнакомий мав палицю в правій руцї, поздоровляв правою рукою і подавав єму куверту також правою. Манькутства не було видко.

(Дальше буде).

— **Дрібні вісти.** Молодці і дівчата з Кобиловолок, теребовельского повіта, перебуваючі тепер в Детроа в Америці, зложили і прислали около 600 корон на будову дому читальні „Просьвіти“ в Кобиловолоках. — Палату кн. Сапігів при ул. Коперника у Львові продано мабуть за 940.000 корон, а нові властителі наміряють ту реальність розпарцелювати. — Бурмістром міста Заліщик вибрано Ізидора Блютрайха. — В реальній школі в Станиславові в VI. А. клясі один ученик поколов в суперечці дуже сильно ножем свого товариша. Пораненого, по уділеню єму лікарем першої помочи, відвезено до дому. — П. Махальска загубила на ул. Захариєвича золоту бразлєтку з золотим медальоником. — Дозорець дому Яков Горбань так упив ся в шинку Зальцберґа, що заснув на лаві, а коли пробудив ся, переконав ся, що котрийсь з єго товаришів забрав єму з кишені полярес, в котрім було 58 корон і шлюбна обручка.

— **Убийство чи самоубийство?** В реальности при ул. Скржиньского ч. 14 в мешканю шевця Михайла Козового знайдено оногди тіло 66-літного робітника Петра Возьного, котрий працював у фабриці Богдановича. Труп лежав на софі, лице мав викривлене посмертним корчем і поваляне кровю. Під софою і коло лівого боку трупа була калюжа крови.

Зараз побіч, також з лівого боку, лежав револьвер, звернений дулом до лиця. Комісар поліції Ґондзіньский і міский лікар Електорович при близшім огляданю добачили рану від зарубаня якимсь острим знарядом, а від неї вузку смугу крови сягаючу аж до бороди. Рани від пострілення не відкрито. В револьвері був ще один набій, а чотири були вже вистрілені.

Характеристичним для сеї справи було то, що тіло Возьного найдено накрите ковдрою аж по бороду, а руки були витягнені вздовж тіла. Той стан річи майже виключає зовсім самоубийство. Трудно преці припустити, щоби самоубийник, постріливши ся на смерть, міг ще був накривати ся ковдрою.

Др. Електорович орік, що тут самоубийство рішучо виключене, бо о скілько смерть наступила від стріляня, з чого слідів не найдено, то годі вияснити рани на чолі і на лици.

Розведено зараз слідство на місци. Родина Козового зізнала, що всі вийшли були в середу дня 1 с. м. о 4 год. по полудни з дому і пішли на кладовище. Коли вернули, застали трупа. Сліди знов подали, що Козовий чоловік дуже завзятий, жив з Возьним у вічних невгодинах і відгрожував ся єму часто, що єго убє. Єсть також здогад, що Возьний мав якийсь капіталик, котрий міг для убийника стати ся спонукою до убийства. О самім Возьним мало що звістно і ніхто не міг подати, чи він мав яку родину чи ні.

Підозріне о убийство звернулось длятого против родини Козових. Переслухувано їх до пізної ночи і остаточно арештовано Козового, єго жінку Марию і їх 17-літного сина, двері замкнено і опечатано аж до прибутя судово-лікарскої комісиї.

Вчера повідомила поліция о тій події прокураторию державну, котра вислала на місце слідчу комісию. Комісия судово-лікарска, зложена з судиї слідчого дра Зґуральского, лікарів судових дра Обтуловича і дра Хомина, як також комісаря поліциї Пісарского знайшла рану від пострілення около серця. Смерть мусіла від неї сейчас настати. Після ореченя лікарів Возьного убито. Кажуть, що убийство було з гори уложене а дальше слідство мабуть вияснить справу. Тіло убитого відставлено до заведеня судової медицини а арештовану родину Козових до слідчої вязниці суду карного.

Господарство, промисл і торговля.

— **В справі слинавки або писково-ратичної зарази** вислало ц. к. Намістництво у Львові до всіх галицких старостів обіжник, в котрім поручає уживати лагіднійше як доси средств до поборюваня слинавки і поручає:

1) Там, де ходить о области навіщені слинавкою, злишним є уставляти сторожу внутр тих областий; вистарчить уставити сторожу на границі цілої зараженої области.

2) Також заборона пускати самопас меньші зьвірята, як пси, коти, дріб і крілики має бути видавана лише в таких випадках, де того вимагає конечна потреба.

3) В цїли скороченя перебігу пошести вказане є в місцевостях навіщених сильнійше пошестию переводити штучне заражуванє зьвірят.

4) З огляду на велику вагу торгів для апровізациї належить і на будуче вистерігати ся замиканя торгів на ратичні зьвірята у всіх тих випадках, в яких торгова громада не є навіщена слинавкою.

5) Десінфекціоноване стаєн повинно ся переводити як найзвичайнійшим способом, а о скілько ціль десінфекціонованя на се дозваляє, уникати знимана помостів, відриваня жолобів і драбин та вибираня зі стайні землі.

6) Всі урядові чинности з причини слинавки, а передовсім чинности в справі признаня пошести за виґаслу повинно трактувати ся все як наглі справи.

7) В справі покриваня коштів достави десінфекціонуючих средств належить перестерігати, що накладанє тих коштів на сторони дозволене є лише в випадках унормованих сими приписами.

8) Пільги в апровізациї належить завсїгди безпроволочно подавати до відомости громад і инших інтересованих.

Телеґрами.

Мадрид 3 падолиста. З приводу іспаньско-французских переговорів о Марокко, доносить „Corresp. Militare“, що Іспанія єсть за анексиєю північного круга впливів в Марокку, а за то єсть готова до жертв в полудневім крузї.

Мальта 3 падолиста. Наспіла тут вість, що всі італїиньскі кораблї воєнні уступили зпід Тріполіса і як здаєсь, поплили на турецкі води.

Пекін 3 падолиста. Б. міністер скарбу Цаіце заповів на зборах народних затягнене 6-процентової позички внутрішної зворотної по літах. Збори однак відкинули то предложене.

Нині появить ся едикт, котрий поручить зборам народним кодифікацию конституцийних законів.

Ґен. Ін-чанґ прибув до Пекіну. На двірци дожидало єго богато Хінців і сотки урядників, одушевленя однак не було.

Ню Йорк 3 падолиста. По ревії над 98 воєнними кораблями в Годзон оголосив президент Тафт заяву, в котрій вказав на знамениту фльоту американьску, висказав однак жаль з причини браку відповідного числа контрторпедовців і кружляків. Доповнене фльоти єсть конечне.

— Домашна кухня. (Як варити і печи?) Зладила Леонтина Лучаківска. Львів 1910. Накладом Миколи Заячківского. З друкарні Івана Айхельберґера, Львів, Ринок ч. 10. — Ціна одного примірника 1 К 50 с.

„Закон ловецкий“

брошуру на часі і для всіх потрібну, замовляйте по ціні 80 с. враз з пересилкою у накладника І. Мойсейовича, ул. Осолиньских ч. 11.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1911 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди посиішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненєм числ мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8·22**, 8·45, **2·30**§), **2·45**, 3·50*), 5·46†), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева, §) від 1/6 до 15/9 виключно щодень, †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), **2·18**, 8·46, 11·13.
†) до Красного.

До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·15**, 9·37, 2·20, **3·05***), 6·29†), 10·48.
*) до Станиславова, †) до Коломиї.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·50, 11·[illegible]
§) Від 18/5 до 10/9 включно лиш в неділї і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·40.

До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·49, 11·35*).
*) до Рави рускої (лиш в неділї).

До Яворова: 8·20, 6·00.

До Підгаєць: 5·58, 6·16.

До Стоянова: 7·50, 5·20.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), **2·32**, 9·09, 11·33.
†) До Красного.

До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·30, 10·40§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю.

До Стоянова: 8·12, 5·38.

З Личакова;

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·51, 10·59§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·22**, 5·50, 7·30, **9**, 10·15, **1·30**, **2**, 5·48, 7·15†) **8·25**, 9·50.
†) з Мшани від 15/6 до 30/9 виключно що дня.

З Підволочиск: 7·20, 11·55, **2·10**, 5·40, 10·10†), 10·30.
†) з Красного.

З Черновець: **12·05**, 5·45†), 8·05, 10·25*), 2·05, 5·5[illegible], **6·26**, 9·34
*) із Станиславова, †) з Коломиї.

З Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19 §), 11·[illegible]
§) Від 18/5 до 10/9 включно лиш в неділї і р. кат. сьвята.

З Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, 9·00.

З Сокаля: 7·33, 1·26, 8·00.

З Яворова: 8·15, 4·30.

З Підгаєць: 11·15, 10·20.

З Стоянова: 10·04, 6·30.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·35, **1·55**, 5·16, 10·[illegible], 9·52†)
†) З Красного.

З Підгаєць: 7·26*), 10·54, 6·24*), 9·57, 12·00§)
*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11.

На Личаків:

З Підгаєць: 7·10*), 10·38, 6·08*), 9·41, 11·44§
*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

Ц. к. управ. галицкий акцийний

БАНК ГІПОТЕЧНИЙ

у Львові.

Філії: в Кракові, Чернівцях, Тернополи. — **Експозитури:** в Станиславові, Підволочисках, Новоселици.

КОНТОРА ВИМІНИ

купує і продає всякі вартістні папери і монети по найдокладнійшім дневнім курсі, не числячи ніякої провізиї.

Біржеві замовленя

виконує ся під найкористнійшими условиями і уділяє ся всяких інформаций що-до певної і користної

льокациї капіталів.

ВСЯКІ КУПОНИ

і вильосовані цінні папери виплачує ся без потрученя провізиї і коштів.

БЕЗПЛАТНЕ ПЕРЕГЛЯДАНЄ

числ льосів і иньших паперів підлягаючих льосованю.

ОБЕЗПЕЧЕНЄ ЛЬОСІВ

перед стратою з причини вильосованя.

Депозитовий відділ

приймає вкладки і виплачує задатки на біжучий рахунок, бере до перехованя цінні папери і уділяє на них задатки.

☞ Надто заведено на взір заграничних інституций так звані

Схвкові депозити

(Safe Deposits).

За доплатою 50 до 70 К річно депозитар одержує, в сталевій панцирній касі схοвок до виключного ужитку і під власним ключем, де безпечно а дискретно може переховати своє майно або важні документи. В тім напрямі починив банк гіпотечний як найдальше ідучі зарядженя.

Приписи дотично сего рода депозитів можна одержати безплатно в депозитовім відділі.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада.